

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

№5 (50), Листопад 2014 року

ЕНЕРГОЗБУТОВУ РОБОТУ ХОЛДИНГУ ОБГОВОРИЛИ У ЖИТОМИРІ

Представники семи енергопостачальних компаній холдингу «ВС Енерджі Інтернейшнл Україна» прибули на нараду до Житомира, де працювали упродовж двох днів – 22 і 23 жовтня 2014 року. Комерційні директори компаній енергохолдингу обговорили десять питань, внесених до порядку денного наради. Нарada розпочалася із обговорення підсумків енергозбутової діяльності за вересень та дев'ять місяців 2014 року, у ході якого було проаналізовано зростання поточної дебіторської заборгованості за вказаний період по групах споживачів. Учасники наради поділилися досвідом роботи із практичного застосування заходів з ліквідації дебіторської заборгованості, які були вжиті і вживаються до боржників. Відзначалося, що до числа трьох найкращих енергопостачальних компаній холдингу «ВС Енерджі Інтернейшнл Україна» за підсумками енергозбутової роботи у 2014 році входить і ПАТ «Житомиробленерго». Особливу увагу

учасники наради приділили обговоренню ситуації щодо стану виконання постанови НКРЕ від 8 серпня 2013 року №1070 «Щодо забезпечення функціонування кол-центрів суб'єктами господарювання, які здійснюють господарську діяльність з постачання електричної енергії за регульованим тарифом». Обговорення цього питання завершувалось ознайомленням із організацією роботи сервісного та інформаційно-консультативного центрів ПАТ «Житомиробленерго», яке проходило у вигляді презентації та відвідування операційної зали кол-центру, де учасники наради мали змогу безпосередньо спостерігати за роботою операторів чергової зміни.

Підрозділи ПАТ «Житомиробленерго» стали безпосередніми учасниками і водночас «об'єктами» для обговорення ще кількох пунктів порядку денного наради. Одне із таких питань стосувалося організації роботи щодо комплексних перевірок енергозбутової діяльності ра-

йонів електромереж ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Ще одне питання, розгляд якого проходив на прикладі ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», стосувалося застосування програми «Модуль розрахунку технологічного розподілу електричної енергії при формуванні пофідерного балансу». Загалом програма наради-семінару була напрочуд гарно організована, а її учасники ще й отримали нагоду відвідати туристичну перлину Житомирщини – «Замок Радомисль» із

розташованим у ньому музеєм домашньої ікони, а потім - познайомитися із ще одним музеєм Житомира – павільйоном космічної техніки. А товариська зустріч із міні-футболу органічно доповнила змістовну роботу учасників наради і не менш гостинно-вишукану культурну частину заходу, яка отримала у середовищі комерційних директорів енергопостачальних компаній холдингу однозначно схвальні відгуки.

Віктор Торенко

НАЙПЕРШИМ ПУНКТОМ «ЕНЕРГЕТИЧНОЇ КАРТИ» ЖИТОМИРЩИНИ СТАЄ ЕЛЕКТРООПАЛЕННЯ

Конференція «Енергонезалежність Житомирщини» у ході якої відбулася презентація «Енергетичної дорожньої карти Житомирщини», стала чи не першою вагомою спробою консолідувати енергетичні можливості нашої області в умовах заміщення та скорочення споживання природного газу та переходу на альтернативні види палива. У ході майже тригодинного обговорення проблем, варіантів та проектів, здатних посилити енергонезалежність поліського краю, прозвучало чимало пропозицій щодо якнайшвидшого впровадження нових технологій

із використанням альтернативних видів палива. Проте найконкретнішими пропозиціями та рекомендаціями на запропоновану організаторами конференції тему відзначався виступ Голови правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» А.В.Левицького. Анатолій Володимирович запропонував учасникам зібрання, яке проходило 4 листопада 2014 року у залі Житомирської обласної ради, декілька аспектів, які впливають та спонукають до активного та ефективного використання можливостей електроопалення. По – перше, голова Правління ПАТ «ЕК

«Житомиробленерго» порекомендував звернути найпильнішу увагу на зміст нещодавно прийнятих постанов НКРЕ (№164) та Кабінету Міністрів (№540), які створюють вагомий передумови для стимулювання споживачів до ширшого та масовішого запровадження електроопалення. Зокрема, цьому сприятиме запровадження спеціального тарифу на споживання електроенергії у нічний час. Загалом, сам підхід до так званого «нічного» споживання електроенергії не новий і на Житомирщині вже відомі вдалі та ефективні приклади його застосування. За словами А.В.Левицького, варто ще раз звернути увагу та вивчити досвід використання так званого накопичувача тепла, який вже декілька років використовується саме на умовах використання «нічної» електроенергії для опалення приміщення відділення Держказначейства у Житомирській області. Аналогічний принцип використання електроенергії застосували і у Яроповицькій середній школі Андрушівського району.

Стосовно запровадження електроопалення житлового фонду населених пунктів Житомирщини, то у цьому плані певного перелому чи вагомих зрушень на краще поки що не зроблено. Лише у Бердичеві міська влада вже має належні технічні умови для запровадження електроопалення у двох квартальних котельнях. На такому ж етапі у процесі запроваджен-

ня електроопалення знаходиться і Ружинська центральна райлікарня. У Житомирі подібним можуть похвалитися лише мешканці багатопверхівки по вулиці Івана Гонти. Ще 16 багатопверхівок Житомира також готові до запровадження електроопалення, однак для цього необхідно провести комплекс технологічних заходів по зміцненню внутрібудинкових електромереж. Голова правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» нагадав учасникам конференції «Енергонезалежність Житомирщини» про досвід переведення на електроопалення багатоквартирних будинків у смт Володарськ-Волинському, де свого часу існувала проблема відсутності газопостачання. Сьогодні, коли природний газ дорожчає і стає об'єктом та інструментом геополітичних протистоянь, електроопалення стало найшвидшим і поки що найвигіднішим та найзручнішим варіантом пошуку альтернативних джерел теплопостачання. У якості прикладу Анатолій Левицький розповів і про те, що адміністративні та виробничі приміщення ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» вже другий рік не використовують для опалення природний газ. Натомість енергетики для власного теплозабезпечення використовують електроенергію, а найчастіше – вдаються до спалювання подрібненої деревини – щепи.

Віктор Єрофєєв

НАРАДА ДЛЯ КЕРІВНИКІВ, А ВИСНОВКИ – ДЛЯ ВСЬОГО ПЕРСОНАЛУ

Оновлюємо фасади власними силами

Підсумки роботи підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» за дев'ять місяців 2014 року стали предметом обговорення учасників наради, яка проходила 17 жовтня на базі Бердичівського РЕМ. Розпочалася нарада за вже встановленою традицією ознайомлення її учасників із виробничою базою Бердичівського РЕМ. Особливу увагу учасників наради привернула ремонтно-будівельна дільниця, яка функціонує у Бердичеві із 2005 року і за цей час невеликий колектив підрозділу у складі лише п'яти працівників, освоїв випуск більше трьохсот найменувань деталей та виробів, які застосовуються у щоденній роботі бригад ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» під час виконання ремонтів електричних мереж. У серпні 2014 року у цеху ремонтно-будівельної дільниці встановлено нове обладнання для виробництва фасадних касет та цілого ряду інших деталей, які використовуються для утеплення та облаштування фасадів приміщень у підрозділах ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Із закуплених рулонів металу за допомо-

формі цікавого діалогу, до якого долучалися не лише доповідачі з певного питання та напрямку роботи, але й практично усі керівники підрозділів компанії. Питань, як завжди, було багато, а пошук відповіді на них найчастіше зводився до головного – вдосконалення виробничої дисципліни. Фактично переважна більшість тих зауважень, недоліків та порушень, які стали предметом кількохгодинного обговорення, стали наслідком послаблення або недостатньо відлагодженого контролю над ситуацією з дотримання виробничої дисципліни у багатьох підрозділах компанії. Наслідки такої недбалості мають різний вигляд, однак усі вони однозначно негативно впливають на підсумки та результати роботи ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» у нинішньому році. Найбільш яскраво такий негатив продемонстрували працівники служби безпеки компанії, які розповіли про найістотніші недоліки та порушення, що сталися у роботі підрозділів компанії з часу після липня 2014 року, коли подібний аналіз виробничої діяльності ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» проводився під час наради у Коростенському РЕМ.

великого колективу у ході наради було наочно продемонстровано проблему наявності формального та неформального лідера у будь-якому колективі та зазначено, що на подібні обставини та «деталі» суто психологічного забарвлення мають обов'язково зважати керівники підрозділів та служб компанії. Причому суто пасивним спостереженням за подібними конфігураціями у взаємостосунках між працівниками не можна вдовольнитися, а варто вживати певних заходів, які попередять складнощі, а подекуди й конфлікти. Такі завдання мають вважатися не менш важливими, ніж суто виробничі чи технічні питання, на які завжди керівники звертають найпершу увагу своїх підлеглих. Таким чином, моральні аспекти у роботі підрозділів та колективів мають бути (а отже, мають стати) предметом уваги, аналізу і впливу з боку керівництва підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», адже «ціна питання» дуже висока – авторитет компанії та імідж підприємства в очах найширшої громадськості.

До старих проблем – нові підходи

Звісно, лейтмотив щодо суттєвого покращення стану виробничої дисципліни, став актуальним гаслом у виступах більшості учасників наради. Адже незадовільна рейдова робота бригад енергозбутових підрозділів, на думку комерційного директора ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» Олега Самчука, відчутно послаблює загалом непогані показники енергозбутовиків, які продемонстрували очевидний прогрес у своїй повсякденній роботі. За словами заступника технічного директора компанії Петра Карпюка, лише один трагічний випадок, який привів до смерті працівника, закреслює величезний масив загалом успішних та позитивних показників у роботі сотень електромонтерів, майстрів та інженерного персоналу. Знову ж таки, позитив у роботі того чи іншого підрозділу може бути легко затьмарений одним – двома недоліками, на який з певних причин не звернули увагу. На нараді вкотре піднімалося питання про ефективність розчисток повітряних ліній електропередачі. Адже виходить так, що 70% робочого часу бригади мережних дільниць використовують саме для розчистки електромереж від верхів'я дерев, а стовідсоткового виконання завдання колективи багатьох підроз-

ділів компанії так і не можуть досягнути. Та й наведені і продемонстровані у ході наради відеоматеріали засвідчують наявність очевидних проблем у ході виконання завдань із розчистки ліній електропередачі. Певним конструктивом у процесі обговорення наболілої проблеми став виступ директора Житомирських магістральних мереж Юрія Левицького, який розповів про набутий досвід та здобутки працівників свого колективу, які обслуговують високовольтні мережі. Юрій Левицький запропонував піти шляхом певної «спеціалізації» у процесі розчистки ліній електропередачі, створивши комплексні механізовані бригади, оснащені найсучаснішою технікою. Звісно, ефективність роботи таких бригад буде відчутно ефективнішою, аніж зусилля бригад мережних дільниць, яким часто доводиться користуватися не лише бензопилкою чи кушорізом, але й вдаватися до роботи ножівкою. Ще один варіант вирішення проблеми – залучати до такого виду робіт спеціалізовані підрядні організації. Варто зауважити, що учасникам наради було продемонстровано найсучаснішу техніку, здатну відчутно покращити процес розчистки повітряних ліній електропередачі. Це – лісотехнічний кушорізо-подрібнювач, встановлений на базі трактора ХТЗ 150К-0915, який також можна використовувати взимку як потужний шнеко роторний снігоочисник, який може неабияк пригодитися у період потужних снігопадів та завірюх.

Загалом, запропонована учасникам наради проблематика питань повсякденного життя усіх підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» призвела до цікавої розмови, але головне все ж таки в іншому. Нарада змусила багатьох її учасників замислитися над багатьма аспектами у роботі підлеглому персоналу і, напевно, спонукала до пошуків вирішення усіх зазначених у виступах учасників наради проблемних питань. Звісно, найперший висновок, який треба зробити після проведеної розмови, стосується суттєвого поліпшення виконавської дисципліни. І зробити такий висновок повинні не лише учасники наради у Бердичеві, але й кожен працівник великого колективу ПАТ «ЕК «Житомиробленерго».

Віктор Першко

гою електромеханічних розмотувача та гільйотини, ручних вальців виготовляють близько десяти найменувань деталей, які зрештою і стають основою докорінного оновлення фасадів приміщень. Керівник ремонтно-будівельної дільниці Володимир Олійник розповів учасникам наради про те, які технологічні операції виконують його підлегли для того, щоб налагодити випуск нової і відтепер – конче необхідної продукції. Те, що ремонтно-виробнича дільниця у Бердичеві із запровадженням виробництва фасадних деталей та матеріалів, стала унікальним і дуже корисним для компанії підрозділом, зрозуміло кожному, хто здійснить хоча б прості розрахунки та переконається у тому, що собівартість виробленої тут продукції вигідно відрізняється від аналогічних деталей та матеріалів, які закуповувались на ринку будівельних матеріалів. А відтак вартість оновлених фасадів приміщень та споруд компанії «Житомиробленерго» буде вигідно відрізнятися від аналогічних замовлень у будівельних організацій.

Спільний знаменник у вирішенні проблем – покращення дисципліни

Нарада, яку традиційно відкривав Голова правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» А.В. Левицький, проходила у

До дисципліни – через моральний мікроклімат

Поряд із такими фактами порушення трудової дисципліни, як вживання алкоголю або відхилення від вимог посадових правил та інструкцій, особливу увагу було надано обговоренню взаємостосунків між працівниками енергопостачальної компанії, які виконують свої посадові обов'язки у невеликих колективах бригад мережних дільниць та працівників енергозбутової ланки. Як правило, такі мікро-колективи працюють у віддалених місцевостях, перебуваючи у певному, начебто автономному підпорядкуванні, коли контролюючий вплив керівництва компанії чи, наприклад, РЕМ, найменш відчутний. Якраз у таких ситуаціях і виникають складнощі у взаємостосунках між деякими працівниками, які за певних обставин переростають у надто проблемні конфлікти. Зрештою, йдеться не лише про мікроклімат у невеличкому колективі (хоча саме від нього залежить злагожденість та ефективність його роботи), а про імідж та авторитет ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» у середовищі споживачів, посеред населення, яке безпосередньо спілкується із працівниками компанії, як у мікрорайоні великого міста, так і у найвіддаленішому селі Житомирщини. Під час наради у Бердичеві кількаразово згадували про події, які трапилися у колективі Корнинської дільниці Попільнянського РЕМ. Саме на прикладі взаємостосунків усередині не-

ВІН І САД ПОСАДИВ, І БУДИНОК ЗБУДУВАВ, І СИНІВ ВИРОСТИВ.

Чергова нагода для розмови із директором Радомишльського РЕМ Миколою Корзуном була поважною і водночас традиційною: Миколі Миколайовичу нещодавно виповнилося шістьдесят років і оминути таку важливу і солідну у житті кожної людини подію, ми не могли. Отож, ми у робочому кабінеті енергійного, завзятого, уважного і завжди гранично зосередженого директора – ювіляра Миколи Корзуна.

- Миколо Миколайовичу, ви корінний радомишлянин і, здається, що все життя працюєте у Радомишльському РЕМ. Вигадувати надто складні запитання не будемо, а розпочнемо із простого – як вирішили стати енергетиком?

- Насправді я народився у приміському селі Глухів-1, яке тепер насправді входить до адміністративної межі Радомишля. У початкових класах навчався у школі №8, а потім дуже захотів перейти до міської школи №2. Зрештою її і закінчив із золотою медаллю, а потім вступив до Київського політехнічного інституту. Зі шкільної парти хотів бути інженером, тому й обрав київський «політех». Пам'ятаю, що усі, хто чув про мої наміри вступити на навчання до легендарного вузу, дружно мене попереджували, а по суті страхали – не вступиш, мовляв, у КПІ конкурс захмарний і вступають туди або випускники математичних шкіл, або ж ті, як тоді у нас говорили, «хто має блат». Звісно, «блату» у моїх батьків у Києві не було, але я був впевнений, що усі екзаменаційні предмети знаю ґрунтовно і тому свого наміру не полишив. І вступив. Навчання подобалось, все виходило, хоча доводилось і навчатися, і працювати, але за п'ять років отримав диплом із відзнакою та направлення для навчання в аспірантурі.

- До науки, виходить, не потягло, бо переважила енергетика?

- Стосовно науки питання, як мінімум, тоді відкладалося, бо за час на-

вчання в інституті я встиг одружитися, а на час отримання диплому вже був батьком двох синочків. До речі, за час навчання, точніше – під час літніх канікул, я встиг ще й хату для себе збудувати. Тут, у Радомишлі. Так що повертався після навчання додому, де не треба було думати про житло для сім'ї. А от щодо роботи? Як інженер електронної техніки влаштувався працювати на відомому у Радомишлі підприємстві – філії київського заводу «Маяк». Щоправда, тут же моя трудова біографія була відкорегована дворічною службою в Радянській Армії. Служив офіцером у Новограді-Волинському. Потім знову повернувся додому – працював на заводі «Маяк». А з 1984 року мені запропонували роботу у Радомишльському райвиконкомі, завідувачем оргвідділу.

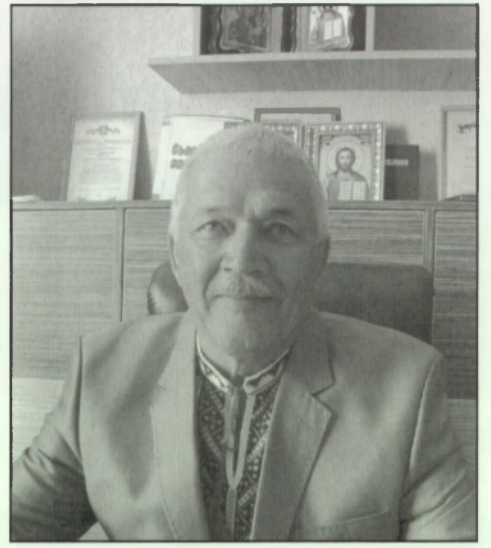
- Ну і коли ж у вашому житті вирунула ось ця, тепер найважливіша енергетична сторінка?

- У 1991-му році розпочав свою діяльність у колективі Радомишльського РЕМ. Розпочинав із посади інспектора, а вже за десять років «дослужився» до заступника директора. Нічого дивного у такому кар'єрному зростанні не бачу, бо все ж таки мав на той час головне: хороші знання, а ще – багатий та різноманітний виробничий досвід. Керівництво компанії вирішило доручити мені керівну посаду, призначивши мене з початку 2003-го року директором Попільнянського РЕМ. Досі пам'ятаю кожну деталь тієї розмови із тодішнім Генеральним директором ВАТ «ЕК «Житомиробленерго» Петром Васильовичем Старовойтовим, який досить відверто і щиро розповів мені про ті завдання, які переді мною ставилися. Відступати назад було нікуди, та й не звик я ховатися від труднощів. Вісім років працював у Попільні. Пам'ятаю, як приїхав на базу Попільнянського РЕМ, як виступив і просто пообіцяв людям працювати по-чесному, невтомно

і системно. Чогось нового не винаходив, а життя саме ставило завдання, які довелося швидко вирішувати. В основному – будували, ремонтували, брали приклад із кращих. Навіть сад посадили на території бази РЕМ. Звісно, не все виходило так легко, як оце говорить чи пишеться, і не все давалося одразу, проте кожен місяць моєї роботи у Попільнянському РЕМ було позначено чимось новим, чимось важливим і корисним. Попільняна назавжди стала для мене другою домівкою, бо залишив там не лише вісім років трудового стажу, але й частинку своєї душі. Із районом зв'язків і зараз не пориваю хоча б тому, що й досі працюю депутатом Попільнянської районної ради і намагаюся чесно та відповідально виконувати покладені на мене виборцями району обов'язки.

- Але час нестримно летить і ви, Миколо Миколайовичу, ось вже майже чотири роки, як очолюєте свій рідний Радомишльський РЕМ..

- Так, у грудні 2010 року керівництво ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» вирішує повернути мене до Радомишля, де я очолив давно знайомий і, як кажуть, рідний РЕМ. Часу на ознайомлення зі справами мені не треба було витратити, бо був у курсі усіх деталей життя колективу, а тому одразу взявся до роботи. І завжди вистачає і завдань у Радомишльському РЕМ дуже багато, але іноді буває важко і сутужно. Це тоді, коли природа чи стихія вибирає нас на випробування. Взимку 2012 року нам довелося скласти такий екзамен, якого не склали енергетики жодного району області. Кілька місців майже цілодобової вахти знадобилося для того, щоб ліквідувати наслідки небувалого снігопаду та завданих ним руйнувань на наших об'єктах, що знаходяться у лісових масивах. Так, на виручку радомишлянам прийшли колективи усіх підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» і лише завдяки консолідації наших зусиль мешканці району, вся його господарська інфраструктура, постраждали від наслідків стихії мінімально. Але чого нам це вартувало, знаємо лише ми.

- Сьогодні життя проходить наче у спокійному руслі?

- Коли кажуть про тих людей, яким спокій лише сниться, то це про енергетиків. Надійність електропостачання – то наше головне завдання і покликання. А щоб досягати такої надійності, треба бути завжди напоготові. Треба системно працювати. Ось, наприклад, провели велику роботу з реконструкції наших мереж у районі великого лісового села Забілоччя, а зараз маємо працювати над впорядкуванням мереж у нещодавно створеному селищі Городок, що виникло на базі колишнього військового містечка. У іншому кінці району – у Потіївці, також подбали аби порядок у мережній дільниці був зразковий. Додам, що здавна Потіївська дільниця працює гарно і колектив там традиційно хороший. Отож ми намагаємося підтримувати здавна запроваджені традиції і допомагаємо модернізувати Потіївську дільницю за кращими зразками.

- Ну, що ж, Миколо Миколайовичу, ми, хоча із певним запізненням, але приєднуємо до тих вітань та побажань, які надходили на вашу адресу з приводу славного ювілею. Бажаємо і надалі бути у доброму здоров'ї, повним наснаги і сил. А успіхи, здобутки та звершення в очолюваному вами РЕМ ще неодмінно будуть. Нехай вам щастить!

- Дякую!

Розмову записав Віктор Радчук

АНАТОЛІЙ СТАШКЕВИЧ : «УСІ ПОСАДИ БУЛИ ДЛЯ МЕНЕ ГОЛОВНИМИ»

До когорти ветеранів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» належать абсолютні унікальні та дивовижно талановиті люди, біографії яких можуть подарувати немало найяскравіших сюжетів для цікавих розповідей. Але життєвий шлях одного із енергетичних авторитетів Житомирщини, Анатолія Шашкевича, може бути ще й предметом цікавого дослідження. Так сталося, що Анатолій Валентинович Шашкевич за свої чотири десятиліття трудового шляху встиг відзначитися на багатьох відповідальних посадах, і жодна із них не була для нього випадковою чи другорядною. Після завершення навчання у Київському політехнічному інституті Анатолію Шашкевичу поталанило потрапити до Бердичева. Варто відзначити, що тоді, на початку 60-х років минулого століття, це місто у своєрідному енергетичному «табелі про ранги» на Житомирщині посідало «не перше, але й не друге місце». Саме Бердичів вважався тоді таким собі енергетичним форпостом Житомирщини, оснащеним на той час власною потужною електростанцією. Якраз тут і розпочалася енергетична стежина молодого інженера Анатолія Шашкевича. За кілька років Анатолій Валентинович пройшов свої перші щаблі службової кар'єри, здолавши шлях від майстра, який опікувався турбогенератором електростанції, до начальника міських електромереж Бердичева. Затим,

вже у 1965-му році, молодий фахівець переведений на роботу до Коростеня, де отримує призначення на посаду головного інженера Коростенських електромереж, одного із найпотужніших на той час енергетичних підприємств Житомирщини. Цікавою і доволі яскравою сторінкою його життєвого шляху стала служба у лавах Радянської Армії, куди вже досвідчений фахівець – енергетик був призваний у 1968 році. Військова служба для лейтенанта Анатолія Шашкевича розпочиналася у Івано-Франківську, потім йому довелося служити у Львові, далі – у Шепетівці, але найдовший період військової біографії Анатолія Валентиновича пов'язаний якраз із Житомиром: сюди у 1969 році він прибув у розташування ракетно – зенітного полку, де отримав чергове підвищення у званні (став капітаном), а ще за рік, після завершення терміну служби, Анатолій Шашкевич повертається до Коростеня. Знову ж, на свою посаду головного інженера Коростенських електромереж. За кілька років Анатолія Валентиновича призначають директором Коростенських електромереж, а у 1978 році його обирають секретарем Коростенського міського КПРС. Якраз на цій посаді Анатолій Валентинович зарекомендував себе неординарним керівником, здобувши у міській громаді бездоганний авторитет, який і став запорукою обрання у 1984 році А.В.

Шашкевича головою виконкому Коростенської міськради. Чотири роки Анатолій Шашкевич невтомно працював на посаді «мера» Коростеня, а у 1988 він знову повертається у енергетику. Переїздить до Житомира, де працює на відповідальних посадах у Житомирському підприємстві Східних електромереж. У 1998 році, після того як генерального директора ДАЕК «Житомиробленерго» Володимира Лушкіна призначають головою Житомирської обласної державної адміністрації, А.В.Шашкевичу було запропоновано посаду начальника управління енергетики, транспорту та зв'язку Житомирської ОДА. Це був непростий період, означений у державі складнощами в економіці, у якій на той час домінували нині вже призабуті бартерні розрахунки, що неабияк ускладнювало роботу господарств Житомирщини. Варто зауважити, що у суспільно – політичному житті України середини 90-х років також відбувалися стрімкі зміни, які найбільше позначилися на формуванні сучасної партійної системи. Багатий життєвий досвід і незаперечний авторитет А.В. Шашкевича знадобилися і для становлення на Житомирщині обласної партійної організації Народно-Демократичної партії, до керівних органів якої Анатолій Валентинович неодноразово обирався.

Аж до виходу на пенсію Анатолій Шашкевич працював у Житомирській облдержадміністрації, після чого переїхав на Київщину, до міста Фастова, де й мешкає дотепер. Анатолій Валентинович і сьогодні активний, бадьорий і напручений

сучасний. Іноді здається, що у свої сімдесят «з хвостиком» років ветеран-енергетик спроможний працювати будь-де. Сам Анатолій Шашкевич каже, що ситуація у державі не з простих і від кожного вимагається певна посильна участь. «А ми, енергетики, люди неабиякого гарту і плече у складній ситуації підставити ще не розучились», - так просто, зрозуміло і, водночас, багатозначно, завершилася наша невелика, але справді приємна і щира розмова із ветераном.

Віктор Першко

Змагання і День працівника енергозбуту-2014: особливості та новації

Цікавим і захоплюючим має вдатися змагальний марафон бригад енергозбутових підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», який стартує 7 листопада, а завершиться 12 грудня 2014 року. Програма проведення змагань збутовиків компанії передбачає проведення зональних змагань у п'яти групах, переможці яких мають зустрітися у фіналі, що стане центральною подією у проведенні 12 грудня 2014 року Дня працівника енергозбуту. Певною новацією чи особливістю проведення цьогорічних змагань серед бригад збутових підрозділів став підхід до формування складу учасників зонального етапу змагань. На відміну від минулорічних змагань енергозбутовиків, коли до складу кожної із зональних груп входила одна із команд міських районів електромереж, у цьому році команди Бердичівського, Житомирського, Коростенського та Новоград-Волинського РЕМ об'єднані в одну підгрупу, яка 5 грудня 2014 року виявить лише одного фіналіста. Усі команди інших підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» проведуть зонально-відбіркові змагання на базі Бердичівського (7 листопада), Житомирського (14 листопада), Коростенського (21 листопада) та Новоград-Волинського (28 листопада) РЕМ, у ході яких стануть відомими ще четверо фіналістів. Ще однією особливістю цьогорічних змагань бригад енергозбутових підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» стане склад учасників команд. Минулорічні учасники подібних змагань до участі у змаганнях 2014 року не допускають-

ся. Така вимога організаторів змагань зумовлена необхідністю відповідної підготовки якомога більшої кількості інспекторів та контролерів у кожному із підрозділів компанії. Бригаді – переможцю цьогорічного фіналу змагань енергозбутовиків буде присвоєно звання «Краща бригада енергозбуту ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» із врученням Диплому, перехідного кубку, грошової премії у розмірі 6 тисяч гривень. Окрім того, кожен член бригади-переможця протягом року отримуватиме додаткову щомісячну премію за умови відсутності порушень ПБ, ПТЕ та виробничої дисципліни. Для бригади, яка стане «срібним» призером змагань, передбачено нагородження Почесною грамотою, грошовою премією у розмірі чотирьох тисяч гривень та вручення кожного учаснику набору інструментів. Третій призер змагань буде нагороджений Почесною грамотою, грошовою премією у розмірі двох тисяч гривень та набором інструментів на всю бригаду. Ну і нарешті, переможець змагань бригад енергозбутових підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» 12 грудня 2014 року отримає головний приз – бригадний автомобіль «Сітроен – Пікап». Погодьмося, мотивація для боротьби серед учасників змагань дуже солідна і варта гідного переможця.

А самі змагання за участі бригад енергозбутових підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» пройдуть за програмою із шести етапів, на кожному із яких команда-учасниця виконає по одному завданню.

Віктор Першко

То хто ж на «Промінь»: «ІнБев» чи «Епіцентр»?

Поки футболісти команди «Енергія» готуються до відповідальних змагань серед колективів енергопостачальних компаній України із футзалу, де захищатимуть спортивну честь ПАТ ЕК «Житомиробленерго», їх колеги із команди «Промінь», яка створена у колективі Житомирських магістральних мереж, у жовтні відкрили свій офіційний футбольний сезон виступами у попередньому етапі змагань на Кубок України. 17 і 23 жовтня 2014 року команда «магістральників» зустрічалася із однією з наймолодших команд України, столичним «Політехніком», який, все ж таки, вже має досвід виступів у Аматорській лізі. Волею жеребкування «Промінь» спочатку виїздив до Києва, а вже другий (як правило, вирішальний) матч кубкового двобою житомиряни мали проводити вдома – у спортивному комплексі «Динамо». Втім, вирішальним і визначальним для результату «києво-житомирського протистояння» став вже перший матч 17 жовтня 2014 року. «Промінь» не надто активно розпочав гру, наче придивляючись до атакуючої активності «політехніків», але за допомогою пресингу і блискавичних атак зумів доволі швидко переламати хід гри на свою користь. Вже у першому таймі житомиряни забили три м'ячі, а загалом результат зустрічі був абсолютно за нашими земляками – 5 : 1. Очевидно все було зрозуміло, однак до матчу-відповіді «Промінь» зосереджено готувався, розуміючи, що гості забажають реваншу і, якщо великої надії на перемогу за підсумками обох кубкових зустрічей кияни

не мали, то поспувати нерви житомирянам могли. Однак ні чуда, ні хоча б маленької сенсації не сталося. «Промінь» на домашньому «паркеті» грав впевнено і вже у першій половині гри досяг значної переваги у рахунку – 3:0. Другий тайм пройшов у більш-менш рівній боротьбі, суперники обмінялися забитими м'ячами і матч завершився впевненою перемогою «Променя» – 4 : 1. За підсумками двох зустрічей рахунок більше, ніж переконливий – 9 : 2, а це означає, що «Промінь» потрапляє до основної частини розиграння Кубка України, де зустрінеється із переможцем пари «ІнБев» (Житомир) – «Епіцентр-3К» (Київ). У будь-якому разі ще у листопаді житомиряни знову побачать один цікавий кубковий поєдинок, а суперника «Променя» визначать за підсумками обох ігор.

Віктор Єрофєєв

Для нас він – незабутній!

Час невпинно біжить вперед і скоро календар відлічить два місяці від того дня, як від нас пішов Петро Миколайович Топачевський. Можливо разом із ним в історію поринув великий відрізок часу, який на Житомирщині часто називали «епохою Топачевського». Його вважали Патріархом сучасної енергетики поліського регіону і цей титул абсолютно точно відповідав усім заслугам і величезному життєвому доробку, який залишив Петро Миколайович на своєму земному шляху. Звання, ордени та медалі мабуть ніколи не зможуть стати точним мірилом подвижницького життя, яке прожив цей визначний чоловік. Чи не

до останнього свого подиху він пам'ятав про те, чому присвятив все своє життя. Вже перебуваючи на заслуженому відпочинку, Петро Миколайович знаходив посилену роботу аби пам'ять про першопроходців, про тих, хто стояв біля витоків «великої енергетики» на Житомирщині, була належним чином збережена і правдиво відтворена. Він завжди охоче відгукувався на прохання допомогти, написати та згадати про минуле. При цьому дотримувався звичних для себе правил – був педантичним, любив точність факту і найголовніше – умів розповідати здебільшого не про себе, а про своїх колег та друзів, про те, як зростала, міцніла та розвивалася енергетична галузь Житомирщини. Багато таких розповідей стали основою для цікавих газетних публікацій, але всього наміченого, задуманого поважний ветеран так і не встиг розповісти, переказати і згадати. Тепер його немає. Мабуть ще не один рік чимало його учнів, послідовників та молодших колег, якраз посередині літа, 12 липня, у день народження Патріарха, який співпадав із шанованим у народі святом Павла і Петра, будуть згадувати мудрого і доброго Петра Миколайовича Топачевського. Людину – легенду, простого і водночас величного керівника. Чоловіка, іменем якого була названа ціла епоха – «епоха Топачевського». Без сумніву, сьогодні їй є кому гідно і славно подовжувати та примножувати те, що будував та здобував наш славний ветеран і наш поважний вчитель. Вічна йому пам'ять!

Вітаємо наших колег із днем народження!

Любов Несторівну Луцук, головно-го бухгалтера Брусилівського РЕМ
Світлану Іванівну Радченко, начальника відділу оплати праці
Михайла Опанасовича Можарівського, заступника директора Овруцького РЕМ
Володимира Андрійовича Лушкіна, головного державного інспектора України з енергонагляду
Ольгу Федорівну Довгаленко, пенсіонера компанії
Юрія Анатолійовича Левицького, директора Житомирських магістральних мереж
Володимира Валерійовича Фоменка, заступника начальника служби охорони праці
Василя Федоровича Скалозуба, заступника начальника служби повітряних ліній
Броніслава Володимировича Іваницького, заступника начальника СО
Ірину Леонідівну Іваницьку, заступника головного бухгалтера
Артема Ігоровича Сидоренка, заступника директора Зарічанського РЕМ

Ігора Павловича Волинця, помічника Голови правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Валерія Івановича Шитюка, заступника начальника РВП
Ігора Івановича Возняка, директора Овруцького РЕМ
Богдана Олександровича Савченка, заступника начальника метрологічної служби
Валентину Миколаївну Остапчук, головного бухгалтера Володарськ-Волинського РЕМ

Шановним іменинникам бажаємо щастя, процвітання та здоров'я, здобутків та успіхів на службовій ниві та сімейного благополуччя. Чудового Вам настрою, дорогі колеги, оптимізму та найприємніших привітань від друзів та близьких. Зі святом Вас! З днем народження!

З повагою

Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Профспілковий комітет

4 ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

«ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ» – інформаційне видання ПАТ «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»

Керівник проекту: Ю.С. Павловський
начальник ІКЦПАТ «ЕК «Житомиробленерго».

Редактор: В. С. Радчук.

Редакція не веде листування з читачами. Позиція автора не завжди поділяється редакцією. За якість друку несе відповідальність друкарня.

Адреса редакції: 10002, м. Житомир, вул. Перемоги, 10.
Тел.: 402-128 (ІКЦ ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»).

Віддруковано: ФОП Котвицький В.Б.,
вул. Вінницька, 23, тел.: (0412) 48 -22-18.

Наклад: 1000 примірників.

Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 2/343, видане 01.06.2006 р.